

[Hanne Reintoft.]

På papiret kan man meget let beregne et reguleringspristal og barbere det, således at der på trods af forøgede leveomkostninger ikke udløses nogen dyrtidsportion, men det kan lønmodtagerne nu engang ikke leve af. Et sådant pristal vil uundgåeligt ødelægge mange husholdningsbudgetter og også give anledning til mange unødige familiestridigheder. Det er allerede katastrofalt i mange hjem, hvor man beregner husholdningspengene efter dyrtidsportionerne, at pengenes købekraft udhules med momsen, der ikke er indregnet i reguleringspristallet.

Forslag om et ærligt pristal, der omfatter samtlige leveomkostninger i et arbejderbudget, vil kunne rette de foregående års forsamlinger op, så reguleringsordningerne følger umiddelbart efter samtlige stigninger i leveomkostningerne. Og det taler jo for sig selv, at man ikke vil have en ærlig dyrtidsregulering.

I stedet for at forringe drytidsordningen ved at barbere boligudgifterne væk, ved at nedskære portionerne, ved tvangsoptimeringer for lønninger over 45.000 kr. og lignende agitatoriske forslag bør folketingspartierne endnu en gang overveje det lovforslag om et ærligt pristal, som vi har fremsat, og som er meget velunderbygget, og fagforeningerne vil nok følge det op ved at kæmpe for at få 20 øre for hvert point, pristallet stiger.

Tjenestemænd, arbejdere, funktionærer og pensionister udgør jo — det kan ikke være skjult for nogen — det overvejende flertal af befolkningen, og jeg tror nok, at hvis man ikke efterhånden begynder at føre en mere venlig politik over for denne gruppe, kan det få alvorlige følger for bevarelsen af en uafbrudt produktionsforøgelse i de kommende år, og så kommer perspektivplanens prognoser slet ikke til at stemme.

(Kort bemærkning).

Kampmann: Fru Hanne Reintoft drøgte sammenligninger mellem mit partis stilling til pristalsreguleringen i 1967 og her i 1971. Lad mig bare sige, at i 1967 var vores holdning i overensstemmelse med LOs holdning, og det er den også her i 1971. Der er altså ingen forskel.

Men når vi taler om 1967 og hører forsvaret for lønmodtagernes interesser, vil jeg

sige, at 1967 var et interessant år af andre årsager. Det var nemlig det år, da fru Hanne Reintoft stemte sammen med de borgerlige og sikrede den regering, vi har i dag. Det har vel nok været til større skade for lønmodtagerne end noget andet, der er sket siden.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Jeg vil gerne takke de fem første ordførere for den tilslutning, der blev givet til mit lovforslag. Det konkrete spørgsmål, som hr. Kampmann stillede om, hvad ordningen med opsparing af en sidste del af en tjenestemandspportion vil koste, kan jeg ikke her svare på, men hvis hr. Kampmann vil spørge i udvalget, kan der måske til den tid gives et svar.

Jeg blev helt forskrækket, da hr. Poul Dam startede med at sige, at der her foreligger et statsretligt problem. Det viste sig dog, at problemet ikke var statsretligt, for der er ikke noget, der forhindrer folketingspartierne i, hvis det ønsker det, at sige nej til denne lovgivning, men der ville i så fald være opstået et faktisk og politisk vanskeligt problem. Vi oplever imidlertid i så mange tilfælde, at der sker ting ude i samfundet, som fører til, at vi er enige om, at det er praktisk at tilpasse lovgivningen efter disse ting, og jeg tror da ikke, det er hr. Poul Dams mening, at vi skulle have lovgivet om disse ting forud for, at overenskomsterne blev afsluttet.

Hr. Poul Dam var også inde på, at vi under den nuværende reguleringspristalsordning savner muligheder, vi tidligere har haft, for at følge med i realindkomstudviklingen for en familie, og det kan jeg for så vidt være enig i. På den anden side var vel de muligheder reelt ikke helt så store, som de så ud til at være, for denne pristalsfamilie var dog ret besat et underligt gennemsnit. Havde den ikke 1,37 børn? Og den boede i en gennemsnitlig lejlighed et gennemsnitligt sted med et gennemsnitligt skattetryk osv. Det var vel nok lidt af en illusion, at det, når det kom til stykket, belyste det, som vi gerne ville belyse, men det er en af de ting, man kan drøfte med Danmarks Statistik.

Jeg skal ikke sige mere, men igen takke for den tilslutning, der er givet.